

hidtil har udviklet sig under Krigen, i rosenrødt Lys. Jeg har fremstillet dem, som man nu kunde gøre det i faa Ord, som Tilstanden virkelig har været. Hvis min Fremstilling er forkert, kan man jo imødegaa mig paa de Omraader, hvor man kan slaa mine Ord af Marken, men rosenrødt, maa jeg dog sige, anser jeg ikke Billedet af Tilstandene herhjemme for at være. Mine Bemærkninger blev for øvrigt fremsat i Anledning af den Bebrejdelse, der blev rettet med saa stor Kraft mod en Række Kommuner, fordi de ikke har benyttet Dyrtidsloven; jeg anførte da de Grunde, der kunde være til, at de ikke har benyttet den.

Naar der nu tales om Udplyndring eller Ikke-Udplyndring gennem Skatteudskrivning, mindes jeg nok, at et æret Medlem, jeg tror det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), ved Finanslovens første Behandling nævnedes en Mand, der havde tjent 200,000 Kr., og som havde beklaget sig over, at det offentlige havde taget de 120,000. Saa vidt jeg erindrer, tilføjede det ærede Medlem, at Staten burde ogsaa have taget de resterende 80,000 Kr. Hvis man nu er af den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) synes at være, at en Mand først er udplyndret, naar man har taget alt, Skjorten maaske med, fra ham, saa kan man naturligvis ikke her tale om Udplyndring i den Forstand. Men man kan godt udplyndre en Mand uden at gaa saa vidt. For øvrigt maa jeg gøre opmærksom paa, at Ministeriet ikke i de tidligere Dyrtidslove har stillet Forslag om en Skatteudskrivning som den, der her er Tale om. Naar det ærede Medlem (Hauge) spørger, om jeg mener, at netop denne Lov falder ind under Betegnelsen Udplyndring, vil jeg svare: Nej, ikke denne Lov alene, men vi har jo en Masse Skattelove, og læg Virkningerne af dem sammen, saa kan vi tale sammen igen! Jeg henstiller i øvrigt til Ministeren at fremsætte et Forslag, der gaar ud paa en Rationering af Valgfæsk.

Ordføreren (Hauge): Af de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) sidst fremsatte, forstaar jeg, at det er hans og dermed vel ogsaa Venstres Opfattelse, at det er urigtigt af Kommunerne at praktisere Dyrtidsloven paa den Maade, at det kræves

af dem, der skal have Hjælp efter Loven, at de skal komme og melde sig for at faa Hjælpen. Jeg ved, at Dyrtidsloven i adskillige Kommuner praktiseres paa denne Maade; det fremgik ogsaa af de Forhandlinger, der fandt Sted i det andet høje Ting. Da vi nu har faaet en Udtalelse fra Venstre imod den Praksis, som saaledes har været gældende, vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister under en eller anden Form at finde Midler imod, at denne Praksis udvikles videre eller opretholdes. Jeg tror, adskilligt vilde være vundet i Retning af at faa Dyrtidsloven anvendt bedre, hvis man kom bort fra denne Praksis.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstilling I. af *Fællesudvalgets Fler-tal* (Andreasen, Klaus Berntsen, Jørgen Berthelsen, Bresemann, Jacob Christensen, Christiansen, Dalsgaard, N. Frederiksen, Martin Hansen, Ole Hansen, Hauge, Jørgen Jensen, Jensen-Grimsbjerg, Jensen-Sønderup, Kragh, Kristensen, Kristiansen, Lewinsky, Nøhr, Sigvald Olsen, Jørgen Pedersen, Emil Petersen, Niels Petersen og Vejstrup) (se Tillæg B. Sp. 175.)

vedtoges med 65 Stemmer mod 5.

Dermed ansaas Indstilling II. af et *Mindretal* (Godskesen, Hartz, Oluf Jensen, Piper, Sonne og Sporon-Fiedler) som *bort-faldet*.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 65 Stemmer mod 5.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstingets Formand Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2007).